

01-09-2019 15:20 CEST

Voksne som kjefter på barn

Av Nina Mellem Wiig, daglig leder i Bakkedalen FUS barnehage

I barnehagen opplever vi noen ganger en kollega som kjefter på barn. Vi sitter med klump i magen, og tenker at dette ble feil. Vi ser at barnet reagerer. Barnet kan reagere på flere måter. Barnet kan bli lei seg, reagere med sinne eller bli stille. Når vi som er voksne sitter med klump i magen, og kjenner på at vi opplever situasjonen som urettferdig, må vi si ifra. Det er vår plikt. Jeg tenker at hvis vi sitter og ser på og ikke sier noe, aksepterer vi indirekte det som skjer. Vi vet jo det, at den som tier samtykker.

Hvis den voksne som kjefter reflekterer over egne handlinger og sier til

barnet at det ikke var meningen å reagere på den måten, kan det, hvis man er heldig, reparere relasjonen med barnet. Det er i hvert fall svært viktig å prøve. Det er ikke alle som ser dette selv. I stor grad handler det om hvilke holdninger og verdier man har med seg fra eget liv. Voksne som kjefter trenger veiledning og kunnskap om hvordan de skal skape trygge relasjoner mellom voksne og barn. Det er aldri barnets ansvar å tåle det som skjer, det er de voksnes ansvar at det ikke skjer.

Forskning viser at når barna får uttale seg om egen hverdag og hva som skaper trivsel, er relasjonen til personalet viktig for barna. Barna vil bli hørt, anerkjent og de vil oppleve at de kan påvirke egen hverdag i barnehagen. Barna vil at personalet skal være tilgjengelige, ha humor, være lekne og engasjerte (Bae, 2018). At dette kommer frem i forskning er ikke overaskende tenker jeg, dette ser vi jo i barnehagene hver eneste dag.

Vi ser at barna elsker å være sammen med personalet som anerkjenner lekens verdi. Disse voksne er morsomme å være sammen med. De ser hvert enkelt barn som verdifullt. De forventer ikke at barna skal passe inn i «deres opplegg», de lytter til deres innspill og tilpasser opplegget til barna. De kjefter ikke.

Samme studie viser at barna mistrives sammen med voksne som kjefter, og barna sier at det er noen voksne som gjør dette mer enn andre (Bae, 2018). Det er alvorlig at barnehageansatte kjefter på barn. Jeg mener at personalet må slutte å ta så mye hensyn til hverandre i barnehagen, at vi ikke setter barnet først. Ja, det kan være vanskelig å gi hverandre tilbakemeldinger, men det er så viktig. Vi må skape en god tilbakemeldingskultur. En felles forståelse for hvordan det skal oppleves å være barn i barnehagen og hvordan vi skal få det til. Jeg mener at barnas trivsel først og fremst ligger i holdningene og verdiene til menneskene som jobber der. Hvilket syn de har på barn og barndom.

Barna kan ikke velge hvem som jobber i den barnehagen de går i, men de voksne som kjefter har valgt å jobbe i barnehage. Jeg tror mange voksne vil ønske å endre adferd dersom de har en god leder eller kollega som veileder dem. Og det er bra. Men er det greit at de barna den voksne allerede er sammen med skal tåle det. Hvis disse barna ikke har det bra i barnehagen, har vi da egentlig tid til å vente på at den voksne skal endre sin adferd?

Rammeplanen, 2017, sier at barnehagen skal ha en helsefremmende funksjon

og bidra til barns trivsel. Vi skal bidra til å gi barna en følelse av egenverd og forebygge krenkelser. Barnehagen skal være et trygt sted. Styrer har hovedansvaret for at barnehagens hverdag er i tråd med dette, og Barnehagelæreren skal drive veiledning og sørge for at lovverket oppfylles gjennom det pedagogiske arbeidet. Dette er et enormt ansvar og et krevende mandat som krever at vi Barnehagelærere tar barna på alvor.

Jeg tror dessverre at mange Barnehagelærere er redde for å dele kunnskapen sin. De holder tilbake for å ikke ødelegge den gode stemningen. Og da snakker jeg om den gode stemningen personalet i mellom. Barnehagen er et sårbart sted for oss voksne også, hvor det profesjonelle fort blandes med det private. Men vi kan ikke slutte å jobbe for profesjonalitet. Hvis vi skal oppfylle mandatet i Rammeplanen, er det ikke rom for å kjeft. Barnehagelærerne er nødt til å dele sin kunnskap og veilede sine ansatte.

Det er ikke bare Barnehagelærere i barnehagen, det er fantastisk mange dyktige fagarbeidere og barnehageassistenter der ute. I barnehagene må vi jobbe for å skape en kultur det er godt å være barn i. For å få til det må vi ha mot til å si ifra når noe ikke er greit. Alle sammen. Da tror jeg det blir en god kultur å være voksen i også. Rammeplanen skal vi alle følge, uavhengig av hva stillingen vår heter, det er ikke opp til hver enkelt å velge.

Menneskene jeg har vært så heldig å få jobbe sammen med har vært med på å gjøre meg til den jeg er. De som har møtt meg med åpent sinn, og latt meg bruke faget som har blitt en så stor del av meg. Sånn er det for barna også. Det er menneskene de møter, og mulighetene de menneskene gir dem, som vil sette spor og gjøre de til den de er i dag, og blir i morgen.

Vi kan ikke tie og la barna tåle, vi skal sette barnet først! Rammeplanen er nemlig enig med barna. Voksne skal ikke kjeft!

Referanseliste:

Bae, Berit (2018): Politikk, lek og læring. Bergen: Fagbokforlaget.

Rammeplanen for barnehagen (2017). Oslo: Kunnskapsdepartementet.

Hver dag kommer over 13 000 barn til våre 178 barnehager over hele landet.

Det er en enorm tillitserklæring. Vi har ansvaret for det kjæreste du har, og vi jobber hver eneste dag for at våre barn skal få den beste barndommen en barnehage kan medvirke til.

Kontaktpersoner

Marius Holm Krog-Johnsen

Pressekontakt

Markedssjef

marius@fus.no

934 80 583